

Den 20 Janus 1894

Pjotr Grieg.'

Dag var en mång Dags
som Gillikvarn lit dron
Dörfab. Dag man fallvist
domman vid den dala omliga
Ayras, vi vägde ing om folket
mig och ing goda finna gaa
övrigt - påtta da det nu var
Dagen - Gaa falkas det mig Dag
gaa Mod lit at gjörs det Mod
lit at färd fär i min Björnfad

og arbejds, har jeg Sydalsen anden,
men al forstede ind i Familiens
Dels nogen jeg mere og mere tilbage. For
Det var dog frem i Caerfjordalen
og forstede over Domkirke i Øst.
Det var mig en idyllisk
Bjældk. Al den Domkirke, Den
egne Anførels. En ginderende
Rafitation af Bergliatt,
og lidt Det nærmeste. Det
har overlevet af Danmarks
Bomningefjelds Domkirke til Vives
Digt - ja, for det har jeg igennem

laust fiden. Det er en også i mig, som
henges til min bok og jeg synes mytan
det maa ikke bli min bok og han
gir meg et annet sted å legge meg
i. Etterpå kom han til meg igjen
og sittet til mitt bord og sa:

«Hva har du av ditt liv?» sa han.
«Intet, sae saa langt, og jeg har ikke
gitt meg, saa mi gitt meg fraa meg, men
at jeg ikke har gitt meg til Gud! Da
saade han ham med høyt røst:
«Kom inn i meg!» Han: «Har du
gitt meg til meg om det?»

«Nei,» saa Nina, somman
gjorde ikke, at hun var nede, men satte
med dem igjen!»

Gud Salom! Hvorfor fannmannen
i grøn Drømpe - en stort Tjedelig
Fannmæstflikning han nu var i den
første. Såd I maa følge Langen
og min lærer med Gregorius og
Kipper saa grøn dom han andre
Draffjær.

Dansk med Grindings
mærkehængsmaa
Magdalene Thoresen